

3. 4. 2016 10:00 Krefeld, Nemecko

„Hľa, idú dni, hovorí Pán Hospodin, že pošlem hlad na zem, nie hlad po chlebe ani nie smäd po vode, ale hlad a smäd počuť slová Hospodinove.“ [Ámos 8:11]

Chvála a česť buď Pánovi. Zaslúbenie, ktoré dal v 1. Mojžišovej 12:3 Boh Pán Abrahámovi, bolo to prvé: „...a budú požehnané v tebe všetky čelade zeme.“ Všetky národy, všetky jazyky, všetky kmene, všetci mali byť požehnaní. A tak, ako veril Bohu Abrahám, tak Bohu veríme my. Tak, ako dal Pán zaslúbenie Abrahámovi, ktorý ho potom videl naplnené, tak aj my každému zaslúbeniu veríme a z milosti ho vidíme naplnené. Dokonca aj v prvom kázaní v Skutkoch apoštolov 2 na to Peter poukázal a povedal:

„...toto je to, čo je povedané skrze proroka Joela: A bude v posledných dňoch, hovorí Bôh, že vylejem zo Svojho Ducha na každé telo...“ [verš 16]

Od prvého kázania sa jednalo o naplnenie toho, čo Boh zaslúbil v Starom zákone. Včera sme to povedali: Máme Starý zákon, v ktorom Boh pevne stanovil, čo je pre nás určené, a potom máme Nový zákon a vidíme, čo nám Boh skrze Ježiša Krista, nášho Pána, daroval.

Ak myslíme na Slovo z úvodu – bratia a sestry, porozumeli sme, čo Boh v tomto čase koná? Som si istý, že neprichádzame zoširokzďaleka, aby sme len slávili bohoslužbu... Keď myslím na to, z koľkých jazykov prichádzajú bratia a sestry napriek tomu, že nehovoria nemecky, a počúvajú Slovo Pánovo. Som vďačný za našich bratov – aj za brata Etienna Gentona, ktorý priletel z Talianska, aby prekladal toto kázanie, za brata Erwina Pacheca, ktorý pricestoval z Hamburgu, za brata Jeana Lamberta a všetkých bratov, ktorí prichádzajú odšadiaľ, aby prekladali Pánovo Slovo, aby bolo počuť vo všetkých jazykoch.

Z čistého srdca dnes hovorím: som vďačný aj za náš spevokol, som vďačný, keď sa spievajú piesne, ktorým rozumejú súrodenci po celom svete – či v nemčine, angličtine, francúzštine – piesne, ktoré poznajú veriaci vo všetkých národoch a jazykoch a pripoja sa. A o to sa v dnešnom čase jedná – aby sme jednoducho poznali, čo Boh vykonal.

V súvislosti s Ámosom 8:11 hovorím: Bratia a sestry, stojím tu ako živý svedok – tak, ako mohli vtedy apoštoli Ján a Peter povedať:

„Čo bolo od počiatku, čo sme počuli, čo sme videli svojimi očami, na čo sme sa dívali, a čoho sa naše ruky dotýkali, o Slove života ... to vám zvestujeme...“ [1. Jána 1:1]

Vedel som snáď ja, čo stojí napísané v Ámosovi 8:11? Či som snáď 2. 4. 1962 o tom vedel? Vedel to brat Branham, keď mu bolo povedané: „Necestuj do Zürichu, ale sa vráť späť do Jeffersonville, uskladni pokrm, pretože príde veľký hlad...“, a potom zmienil Ámosa 8:11, že Boh pošle hlad:

„Hľa, idú dni, hovorí Pán Hospodin, že pošlem hlad na zem, nie hlad po chlebe ani nie smäd po vode, ale hlad a smäd počuť slová Hospodinove.“

Keď sa čas naplnil, tak sa Boh sám postaral o to a povedal:

„Môj služobník, tvoj čas pre toto mesto čoskoro skončí, pošlem ťa do iných miest zvestovať Moje Slovo!“ A potom príkaz: *„Uskladni pokrm, pretože príde veľký hlad...!“*

Už som to niekoľkokrát rozprával. Pod vplyvom toho, čo sa dialo v roku 1961 – mladá generácia o tom nevie, ale v roku 1961 bola kubánska a berlínska kríza, budoval sa múr, ruské tanky na jednej strane a americké na druhej pri Brandenburskej bráne a nikto nevedel, čo sa stane v ďalšom okamihu. Všetci sme mali dojem, že sa niečo stane, pretože Kennedy povedal, že z Berlína učiní príklad. Vtedy sme uskladnili pozemský pokrm a brat Branham mi potom 3. 12. povedal: „Ty si tomu zle porozumel. Myslel si si, že príde pozemský hlad a uskladnil si pozemský pokrm. Boh však pošle hlad po Svojom Slove a pokrm, ktorý máte uskladniť, je zaslúbené Slovo pre tento čas.“

Bratia a sestry, my nerozprávame žiadne rozprávky, nič nesympeme z rukáva, hovoríme to, čo Boh zaslúbil vo Svojom Slove, a sme jednoducho zo srdca vďační, že žijeme práve teraz.

Buďte raz úprimní: Kedy bol čas, v ktorom bolo evanjelium zvestované všetkým národom? Nielen jeden misionár tu či tam, ale všetkým národom a jazykom. Kedy predtým sa naplnil Matúš 24:14?

Boh sa jednoducho postaral o to, že pred návratom Krista je všetkým národom na svedectvo kázané prapôvodné plné evanjelium.

Kedy predtým bol čas, v ktorom sa naplnila 2. Korinťanom 6 od verša 13? Vy, Môj ľud, „...*vyjdite spomedzi nich a oddelte sa, hovorí Pán: a nedotýkajte sa nečistého...*“

Kedy predtým zaznela zvesť oddelenia, vyvolania von a prípravy? V našom čase sa to stalo. Kedy sa naplnilo Zjavenie 14:6:

„A videl som iného anjela, letiaceho prostredkom neba, ktorý mal večné evanjelium, aby ho zvestoval tým, ktorí bývajú na zemi, a každému národu i pokoleniu i jazyku i ľudu.“

Kedy sa naplnilo Zjavenie 18:4?

„...počul som iný hlas z neba, ktorý hovoril: Vyjdite z neho, môj ľud, aby ste sa nezúčastnili jeho hriechov a aby ste nedostali z jeho rán.“

Kedy sa v uplynulých prebudeniach počas minulých storočí naplnili všetky tieto miesta Písma? Dnes sme povedať, kedykoľvek to čítame: Dnes sa toto Písmo naplnilo pred našimi očami. Dnes vidíme to, čo Boh zaslúbil, ako realitu. Nebol potrebný žiadny výklad, ale len otvorené oči, aby sme videli, do akého času sme dorazili.

Už včera som zmienil Židov, ktorí sa vrátili do zeme zaslúbenia. Je jednoducho veľmi dôležité, bratia a sestry, vidieť spásny plán nášho Boha a nechať sa do neho zaradiť. Oni musia byť tam, kde sa naplní zaslúbenie, ktoré je určené pre nich. My musíme byť v Slove zaslúbenia, aby sa toto Slovo naplnilo pri nás. Boh všetko nádherne zoradil, aby sme mohli len jednoducho ďakovať.

Keď myslíme na Jána 1:11: *„Prišiel do Svojho vlastného, a Jeho vlastní Ho neprijali!“* A hneď v ďalšom verši stojí napísané: *„Ale všetkým, ktorí Ho prijali, dal právo a moc stať sa deťmi Božími, tým, ktorí veria v Jeho meno...“*

Jedni Ho odmietajú, druhí Ho prijímajú. Pre jedných bol skalou pohoršenia a pre druhých skalou spásy, na ktorej je Cirkev založená [1. Petra 2:7, Efežanom 2:20]. Tak to je aj dnes – jedni prijímajú a druhí odmietajú. Bohu však buď vďaka, že Pán otvoril naše duchovné uši a že skutočne všetky tieto miesta Písma sme vidieť v ich naplnení a nachádzať sami seba v Božom Slove. Nie medzi tými, ktorí žijú len v minulosti. To, čo som včera zmienil, je

jednoducho veľmi bolestivé: Ľudia žijú v minulosti a vzhládajú po tom, čo sa podľa nich bude diať v budúcnosti. Povedzme však veľmi zreteľne: Služba, ktorá bola Bohom darovaná bratovi Branhamovi, bola predsa určená k tomu, aby nás spojila s tým, čo nám Boh zaslúbil a to je predsa nesené do celého sveta a zvestované.

Bratia a sestry, toto je skutočne ten najdôležitejší úsek v spásnych dejinách nášho Boha a s rozhodnutím, ktoré teraz činíme, prejdeme do večnosti.

Moje srdce je jednoducho pohnuté – na jednej strane cítim nad určitými vecami bolesť, ale na druhej strane vďačnosť za to, že sa Boh tak sklonil a takýmto spôsobom s nami hovoril.

Brat Etienne Genton je dnes tu a vy viete, že keď som kázal v Jerevane, tak to bol tiež mimoriadny čas a Boh požehnal. Keď odtiaľ prišli bratia do Francúzska, kde sme s bratom Barilierom v Marseille kázali zvesť, tak potom skutočne po prvýkrát prišli po kázaní za mnou a povedali: „Brat Frank, povedz nám, čo znamená sedem hromov?“ Prvýkrát. V roku 1980. Myslel som si: „Čo to má byť?“ Povedal som len: „To neviem. Dobrú noc.“ Áno. Aj to som tu ako svedectvo už niekoľkokrát rozprával. Ďalšieho rána, tak ako počujete môj hlas, zaznel pramocný hlas: „Môj služobník, vstaň a čítaj 2. Timoteovi 4!“ Nedokážete si predstaviť, čo to znamená. Ešte aj teraz, keď na to myslím, tak mi to prechádza všetkými kosťami. Vyskočil som a čítal od verša 1 po verš 5:

„...osvedčujem pred Bohom a pred Pánom Ježišom Kristom, ktorý má súdiť živých i mŕtvych za Svojho príchodu a za Svojho kráľovstva...“ A potom vo verši 2: *„Káž Slovo...“*

Keď som potom začal čítať ešte raz a prišiel k veršu 2, položil som Bibliu na malý stolík a pozdvihol som svoje ruky a povedal: „Milovaný Pane, tak iste, ako si mi prikázal čítať toto miesto Písma a zvestovať Tvoje Slovo, tak isté je, že to, čo sedem hromov hovorilo, nebolo napísané, a preto o tom nikdy nebude kázané.“

Za tým by som mohol povedať „Tak hovorí Pán.“ Ale ľudia tomu jednoducho nerozumejú, pretože pri príkaze otvoriť sedem pečatí zaznelo sedem hromov a brat Branham povedal, že v siedmich hromoch je viera k vytrhnutiu a sedem pečatí je v siedmich hromoch a sedem hromov je v siedmich pečatiach.

Potom myslím na to, že som bol s bratom Branhamom, keď ma požiadal, aby som namiesto neho kázal v Los Angeles. Vy všetci to už poznáte. Potom šiel do Tucsonu a tam sa to stalo: Zostúpil nadprirodzený oblak a v ňom sedem anjelov obklopujúcich Pána. Siedmy anjel hovoril k bratovi Branhamovi a brat Branham povedal: „On pre mňa znamenal viac ako ostatných šesť a povedal mi: «Vráť sa späť do Jeffersonville, pretože bude otvorených sedem pečatí!»“

Bratia a sestry, ak tieto veci sčasti osobne prežijeme... Aj brat Pearry Green nás v decembri 1968 pozval do autobusu a povedal: „Teraz pôjdeme na miesto na hore Sunset, kde zaznelo sedem hromov a zjavil sa nadprirodzený oblak.“ Áno. A potom sme boli blízko hraníc s Mexikom pri Nogales a hľa, dokonca aj kamene boli na tom mieste tak, ako to povedal brat Branham, že hromy boli také mocné, že sa otriaslo celé okolie a kamene sa skotúľali z kopca. Potom brat Green povedal: „Pozrite sa na to. Pozrite sa na to. Tam ležia kamene a stromy majú zrezané vršky, pretože nezaznelo len sedem pramocných hromov, ale fúkala aj mocná víchrica.“ Keď všetky tieto veci osobne zistíme a vieme, čo Boh v našom čase vykonal, a vieme, za akým účelom sa to stalo – nie, aby sme o tom diskutovali, alebo vyjadrovali svoje názory, ale poznali čas a hodinu a vedeli: Boh to tak viedol. Keď sa čas naplnil... Myslite na Daniela 12:4: „...zapečať knihu až do času, keď bude mať byť koniec.“ Nie naveky, ale do konečného času. Áno. A potom prichádza konečný čas, zapečatená kniha je zjavená a všetky tajomstvá sú oznámené a my smieme žiť v tejto generácii, v ktorej všetky tieto nádherné veci Boh uskutočnil ako potvrdenie, že Boží muž nerozprával rozprávky, ale že všetko je spojené s Božou realitou a že posledná Božia zvesť predchádza druhému príchodu Krista. Všetci, ktorí majú ucho, aby počuli, budú počuť, čo hovorí Duch zborom [Zjavenie 2-3].

Ako som zdôraznil včera večer: Neostala už ani jedna otázka. Všetko môže byť dobre zaradené do Slova. Brat Borg čítal z Ámosa 8 verš 11 a v kapitole 3 vo verši 7 stojí:

„Lebo Pán Hospodin nečiní ničoho, krome keď zjavil Svoju tajnú radu Svojim služobníkom prorokom.“

Veci, ktoré patria k Božiemu spásnemu plánu, boli síce napísané, musia však byť zjavené, a keď príde čas naplnenia, tak sa dejú

a my sme z milosti žiť v tomto čase. Ostáva nám len jediný: Pánu zo srdca ďakovať za to, že sme priamo prežívať Božie spásne dejiny v našom čase vo všetkých národoch a jazykoch.

Myslím na to, že tu dnes máme ľudí z Dánska, Poľska, Česka, Slovenska, Rumunska, Talianska, Švajčiarska, Rakúska, Belgicka, Francúzska a zo zámoria... od všadiaľ – prichádzajú z východu a západu, prichádzajú zo severu i juhu... Tu mám pozdravy, ktoré prišli dnes ráno. Bratia a sestry, celý svet počúva!

[pozdravy]

Dostávame telefonáty plné vďačnosti za to, že Pán otvoril naše porozumenie pre Písmo a sme schopní mať na všetkom účasť. Nech všetci bratia, ktorí nás pozdravili, vedia, že všetky emaily čítam a radujem sa z toho, že celý svet má napojenie.

Aj to sme tu včera zdôraznili: Kedy existovala možnosť, aby počul celý svet? Pamätám si čas po druhej svetovej vojne, keď bol ešte telefón s kľukou. Keď myslíme na to, čo sa počas posledného času stalo, tak sme Bohu vďační za to, že máme prostriedky na to, aby mohlo byť Slovo nesené do celého sveta.

[príhovory bratov]

Ako stále hovoríme, je jednoducho nádherné, že Boh má Svoj ľud vo všetkých národoch a jazykoch a Jeho Slovo sa skutočne nevracia späť prázdne, ale vykonáva, k čomu bolo poslané.

Počas uplynulého víkendu sme mali dve mimoriadne zhromaždenia – jedno v Böblingene a druhé v Zürichu. Boli sme Bohu zo srdca vďační. V jednom zhromaždení sme niekoľkých bratov prosili, aby vo svojom jazyku ďakovali Pánu. A keď ďakoval brat Löscher v maďarčine, tak nikto z nás nerozumel ani slovo. Zo všetkých jazykov tak nejak môžeme niečo porozumieť, ale v maďarčine ani jedno slovo. Boh sa však skutočne postaral o všetky jazyky. Biblia je vo všetkých jazykoch a kázania sa prekladajú do všetkých jazykov. Sme skutočne zo srdca vďační za to, že bratia obetujú svoj čas a prekladajú do všetkých jazykov, aby všetci vedeli o tom, čo Boh v našom čase učinil.

Hlavnou vecou je skutočne príprava Nevesty Baránka na slávny návrat Pána. V nemeckej Biblii to máme veľmi dobre vyjadrené.

Tam nie je reč len o príchode, ale o návrate. V nemeckej Biblii stojí slovo *návrat* Pána 17-krát. V anglickej ani raz a ani v iných v prekladoch nie je. Stojí tam vždy len slovo *príchod*. Ale existujú rôzne príchody: je príchod Pána, aby vzal Nevestu domov, príchod, keď sa posadí na trón Svojej slávy a budú pred Ním zhromaždené všetky národy, keď príde a budú ho vidieť všetky oči, keď príde, aby postavil Svoje nohy na Olivovú horu, keď príde ako anjel zmluvy... Aj v tom sme veľmi vďační za presnosť. My nečakáme len na nejaký príchod, ale na návrat Ježiša Krista, nášho Pána. Sme si uvedomujeme, že On dal zasľúbenie:

„...idem vám prihotoviť miesto a keď odídem a prihotovím vám miesto, prídem zase a poberiem si vás k Sebe, aby ste tam, kde som Ja, aj vy boli.“ [Ján 14:3]

Slová „*prídem zase*“ sú spojené s návratom, v spojení s vytrhnutím. Keď sa *vráti*, aby nás vzal domov, tak sa naplní 1. Tesaloničanom 4 od verša 13: „...*nechceme, bratia, aby ste nevedeli o tých, ktorí zosnuli...*“ a potom je opísaný presný postup, ako sa to stane. Viete si predstaviť, akú bolesť cítim, ak sa v celom svete tvrdí, že už od roku 1963 Pán zostupuje a že opustil trón milosti. Nie a ešte raz nie! 1. Tesaloničanom 4 sa neplní dnes a ani včera! Naplní sa pri priamom príchode Ježiša Krista, nášho Pána, keď príde doprevádzaný hlasom archanjela a trúby... Ó, bratia a sestry, verte každému Božiemu Slovu tak, ako je napísané. Nedopustite, aby bol niekde zavedený nejaký výklad. Nevesta Slova je čistá Nevesta Slova – žiadne zmiešanie, len Slovo skrz-naskrz. „*Posväť ich v Svojej pravde! Tvoje Slovo je pravda.*“ [Ján 17:17] Pán bude mať Nevestu tak, ako to písal Pavol v liste Efežanom 5:27:

„...aby si ju postavil pred seba slávnou, Cirkev, nemajúcu škrny alebo vrásky alebo niečoho takého, ale aby bola svätá a bezvadná.“

Tak to bude pri návrate Ježiša Krista. Pretože nevieme, kedy zaznie hlas trúby a archanjela a Pán zostúpi... *Buďte pripravení pred Ním stáť a vidieť Jeho slávu.* [pieseň]

Ako sme včera čítali zo žalmu 51: „*Stvor mi čisté srdce, ó, Bože ... Zmiluj sa nado mnou, ó, Bože...*“ Daj, aby som prežil všetko, čo patrí a slúži k plnej spáse, aby som nezostal späť a nebol sklamaný, ale aby sme spoločne mohli vojsť do Božej slávy. Nie na základe

našej spravodlivosti, ale ospravedlnení skrze vieru v dokonané dielo spásy na kríži Golgoty. *Jeho krv prikrýva moju vinu* [pieseň], tomu veríme z celého srdca. Tak to náš Pán povedal v Matúšovi 26:28:

„...*toto je Moja tej novej zmluvy krv, ktorá sa vylieva za mnohých na odpustenie hriechov.*“

Aj to sme už opakovane povedali: Život je v krvi [3. Mojžišova 17:11]. A ten istý život, ktorý bol v krvi Božieho Syna, je v nás ako Božích synoch a dcérach. Sme znovuzrodení k živej nádeji v moci vzkriesenia Ježiša Krista z mŕtvych [1. Petra 1:3].

Bratia a sestry, musí byť zdôraznené aj to, že narodeniu predchádza splodenie – to predsa stojí napísané o Božom Synovi: „*Ty si Môj Syn; Ja som Ťa dnes splodil.*“ [Žalm 2:7] A potom sa to splodené narodilo, bolo zavinuté do plienok, položené do kolísky – Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami [Ján 1:14] Tak isto je to predsa s nami: Krvou vykúpený zástup, ktorý prežil odpustenie a ospravedlnenie skrze vieru v dokonané spasenie, prijíma Božie Slovo ako semeno. Tak to stojí ako prvé zaľúbenie v 1. Možišovej 3:15, že príde Božie semeno a hadovi rozdrví hlavu – a tak sa to stalo! Preto stojí napísané, že semeno je Božie Slovo – Lukáš 8:11 a paralelné miesta. Preto kladieme najväčšiu váhu na pôvodné zvestovanie Božieho Slova – pretože sme boli znovuzrodení skrze naveky ostávajúce Božie Slovo. Moc vzkriesenia nášho Pána priviedla k novému životu nielen Jeho ako Spasiteľa, ale aj nás, ktorí sme boli spasení. Z milosti nám to bolo darované a smieme mať na všetkom Božiu účasť.

Tu stojí [Efežanom 5:27], že náš Pán sám Svoju Cirkev postaví pred Seba nádherne krásnu, nemajúcu škvrny ani vrásky, bez žaloby – plné ospravedlnenie skrze vieru. Bratia a sestry, aké nádherné by bolo, ak by sme mohli prežiť také zhromaždenie, kde by aj ten posledný prepukol v plač a Pánovi ďakoval za vykúpenie, za odpustenie, za zmierenie s Bohom a skutočne by sme prenikli k novému životu a boli tak v láske Božej spojení!

Dovoľte mi podať vám zo Svätého Písma istotu, že všetci, ktorým sa On zjavil a oznámil im Svoje meno, skutočne k tomu patria. Ak Pán s nami hovorí a zjavuje sa nám, tak je to predsa znamenie, že sme pred Ním našli milosť! Jeho Slovo neprechádza pomimo nás,

Jeho Slovo sa nás dotýka v najhlbšom vnútri a potom sa napĺňa, že Jeho Slovo sa k Nemu nevracia prázdne, ale vykonáva, k čomu bolo poslané [Izaiáš 55:11]. Myslíme na Žalm 22:23 v prorocte: „*Budem rozprávať o Tvojom mene svojim bratom...*“

A keď sa to stalo, tak to meno zjavil. Prečítajme si k tomu miesto z Jána 20:17:

„*Nedotýkaj sa ma, lebo som ešte nevstúpil hore k Svojmu Otcovi; ale idi k Mojim bratom a povedz im: Vstupujem k Svojmu Otcovi a k vášmu Otcovi a k Svojmu Bohu a k vášmu Bohu.*“

Vy milí, to je to nádherné – náš Pán a Boh, ten jediný, pravý, večný Boh sa v rozmanitých spôsoboch zjavil, aby uskutočnil Svoj vlastný plán spásy, aby padlého, od Neho oddeleného človeka priviedol späť k Sebe a daroval mu zmierenie a odpustenie. Pán predsa nemohol poslať Michaela alebo Gabriela, musel prísť On sám, pretože On učinil človeka schopného pádu a vedel, že učiní prevrátené rozhodnutie. Už pred pádom do hriechu, vo večnosti mohol napísať do knihy života zabitého Baránka mená tých, ktorí budú spasení. Takže všetko bolo tak Bohom dopredu určené, aby sa žiadny človek nemohol biť do prs a povedať: „Áno, ja... ja...!“ Nie! Nie ty a nie ja, ale všetko je milosť a všetko vypôsobuje náš Boh! Všetci by sme putovali ďalej po vlastných cestách. Bol to Pán, ktorý nás priviedol späť ku Sebe a ku Svojmu Slovu.

Vráťme sa k Jánovi 17, kde sme včera čítali a kde je vo verši 6 napísané [podľa nem. prekladu]:

„*Zjavil som Tvoje meno ľuďom, ktorých si mi dal zo sveta. Tebe patria...*“ Amen! Haleluja!

„*Zjavil som Tvoje meno ľuďom, ktorých si mi dal zo sveta...*“ Nie všetkým! Myslite na to (nie aby sme sa povyšovali): vo všetkých kresťanských cirkvách a denomináciách Matúšovi 28 vôbec neporozumeli a nevykonávajú ho biblicky, všetci z toho učinili formu a hovoria: „V mene Otca, Syna a Ducha Svätého...“ Náš Pán však povedal: „*Krstiac ich vo meno...*“ Otec predsa nie je meno! Ja som otec, ale to predsa nie je moje meno! Syn predsa nie je žiadne meno!

„*Zjavil som Tvoje meno ľuďom, ktorých si mi dal zo sveta*“ Zjavenie! Zjavenie Ježiša Krista! Opona bola sňatá! Sme jednoducho zo srdca

vďační. A aj v tejto veci, bratia a sestry, neostávame stáť pri Matúšovi 28 a nediskutujeme o tom, ale z Matúša 28 ideme do Skutkov 2:38: „Čiňte pokánie, a nech sa pokrstí jeden každý z vás na meno...“ Na meno! Krstiť na meno, v ktorom sa nám Boh zjavil ako Otec, v Synovi a skrze Svätého Ducha. „...nazveš Jeho meno Ježiš, lebo On zachráni Svoj ľud od ich hriechov.“ [Matúš 1:21] Sme preto jednoducho Bohu zo srdca vďační, že po všetkých prebudeniach, ktoré nastali, nastalo aj pôsobenie Ducha. Ak myslíme na niektorých Božích mužov – jednoducho nádherné požehnania, boli zjavené dary Ducha, ale ako posledné bude Cirkev privedená na počiatok – „jedno srdce“ [Skutky 4:32], jedna viera, jeden krst, jednoducho späť ku pôvodnému základu, späť k učeniu apoštolov a prorokov, späť na začiatok. Ako často bola táto veta vyslovená?! Zvesť hodiny znie: Späť ku Slovu, späť k Bohu, späť na začiatok! A tak iste, ako Pán na začiatku novozákonnú Cirkev započal skrze mocné vyliatie Svätého Ducha a povolal do života, tak iste Boh Pán Svoju Cirkev aj dokoná skrze mocné pôsobenie Ducha. A to posledné pôsobenie Ducha vyústi vo vytrhnutí. Nenastane viac žiadne prerušenie! Boh Pán sám dokoná Svoje dielo ku slávnemu dňu návratu Ježiša Krista.

V 17. kapitole Jánovho evanjelia stojí vo verši 14 ešte raz:

„Ja som im dal Tvoje Slovo...“ Povedzte raz Amen! „Ja som im zjavil Tvoje Slovo...“ „Ja som im dal Tvoje Slovo...“

Nielen zjavil meno, ale dal a zjavil Svoje Slovo, sňal oponu a my smieme vstúpiť na pôdu zjavenia a jednoducho povedať: „Milovaný Pane, s nami sa to stalo pravdou.“ Povedzte raz úprimne: Všetci sme predsa chodili po vlastných cestách v rôznych cirkvách. Potom však prišla hodina, v ktorej nás Boh povolal, a potom sme počúvali to, čo nám chce On skrze posledné poslanie povedať. Prosím, povedzte pokojne Amen, keď tu čítame:

„Zjavil som Tvoje meno ľuďom, ktorých si mi dal zo sveta...“

Tu si zmienený ty a ja, pretože nám zjavil Svoje meno, my smieme k Nemu prichádzať a vedieť, že aj tento verš je pri nás pravdou.

„Zjavil som Tvoje meno ľuďom, ktorých si mi dal zo sveta...“ A náš Pán povedal: „Zo sveta nie sú, ako Ja nie som zo sveta.“ [Ján 17:14-16] Preto sme jednoducho zo srdca vďační. Ešte raz k veršu 14, kde čítame:

„Ja som im dal Tvoje Slovo, a svet ich vzal v nenávisť...“

Nuž prečo nás celý svet nenávidí? Celý náboženský svet nami opovrhuje. Sme sekta a to i ono... Áno, tak, ako bol opovrhovaný náš Pán a potom šiel cestou až na kríž a potom prišlo vzkriesenie a odchod do nebies, taká je i naša cesta. Opovrhovaní, ale u Boha sme našli milosť.

„Ja som im dal Tvoje Slovo, a svet ich vzal v nenávisť, pretože nie sú zo sveta, ako Ja nie som zo sveta.“

Nepatríme do Svetovej rady cirkví, nepatríme nikam. Nejaký kazateľ z Krefeldu vyhlásil, že nikam nepatríme, dokonca ani k zväzu lokálnych zborov. Tento muž z bratskej cirkvi napísal úplne oficiálne: „Zbor v Krefelde nemá žiadne spojenie k organizovanej cirkvi ani slobodným zborom. Nikam nepatria.“ Áno. Ale patríme Pánu! Bohu Pánu buď vďaka! Kam patrili Pavol alebo Cirkev na počiatku? Bohu Pánu buď zo srdca vďaka! My všetci prechádzame skrze opovrhovanie.

Ďalej stojí napísané – potom, čo sme čítali: *„Ja som im dal Tvoje Slovo...“* – (Prosím, dobre počúvajte!) vo verši 17: *„Posväť ich vo Svojej pravde! Tvoje Slovo je pravda.“*

Najprv *„...Slovo zjavil...“* a potom *„Posväť ich vo Svojej pravde! Tvoje Slovo je pravda.“* To je evanjelium! To je plné evanjelium! To je plná spása a to sa stalo z milosti Božou realitou. Nie sme viac ako všetci ostatní, ale sme sa jednoducho chváliť milosťou nášho Boha, že sme poznali čas, hodinu, zvesť a zvestovateľa.

Bratia a sestry, stále znovu sa nachádzame v Božom Slove! „Ty si nám zjavil Svoje Slovo, Svoje meno, Svoj spásny plán... všetko, od toho, čo sa stalo v záhrade Eden, až po to, čo sa bude diať v dokonaní až po nové nebesia a novú zem. Všetko nám bolo z milosti zjavené.

Vo verši 18 máme ešte raz potvrdenie:

„Ako si Ty Mňa poslal na svet, tak som i Ja ich poslal do sveta. A Ja za nich posväčujem sám Seba, aby aj oni boli posvätení v pravde.“

„Posväť ich vo Svojej pravde.“ Za nich vstupujem do trhliny! Neplatím len cenu za spásu, ale sa kladiem k dispozícii a posväčujem

sa za spasených, aby aj oni mohli byť posvätení v pravde! Nie vlastné posvätenie, ale posvätenie v pravde, pretože bez posvätenia nikto Pána neuvidí [Židom 12:14].

Aké vzácne sú všetky takéto slová! Čítajme v Jánovi 17 verš 20:

„Ale neprosím len za týchto, ale aj za tých, ktorí majú skrze ich Slovo uveriť vo Mňa...“

To je vrcholný bod! Pán povedal: *„Ako Mňa poslal Otec, tak i Ja posielam vás.“* Bez povolania nie je žiadne poslanie, žiadne poslanie nie je bez povolania. Potom však Pán hovorí:

„Ale neprosím len za týchto, ale aj za tých, ktorí majú skrze ich [ktorí sú Mnou poslaní] Slovo uveriť vo Mňa...“

Chválený a velebený buď náš Pán! Nie nejakému človeku, ale Jemu, živému Bohu patrí česť! Buďte predsa úprimní! My predsa neveríme ľuďom, ale Bohu a On je pravdivý. Jeho Slovo je pravdivé. On potrebuje nohy a ústa, aby bolo Slovo nesené a zvestované, ale v konečnom dôsledku predsa neveríme prorokovi alebo kazateľovi, ale Bohu, ktorý posielal Svojich služobníkov v každom čase. A to aj v týchto dňoch. Dovoľte mi to raz povedať trochu kriticky: Všetci, ktorí sa odvolávajú na brata Branhamu a stále len hovoria: *„Prorok povedal...“*, ale Bibliu odkladajú a vôbec ju neotvárajú... čo to potom je? Ak stojíš napísané: *„Ja som im dal Tvoje Slovo...“*

„Nebo a zem pomínú, ale Moje Slová nikdy nepomínú.“ [Lukáš 21:33]

Peter mohol povedať: *„A to je to Slovo, ktoré sa vám zvestovalo.“* [1. Petra 1:25] Tam Boží muž zvestoval spásny plán nášho Boha. Môžeme začať už veršom 2 [podľa nemeckého prekladu]:

„...podľa predzvedenia Boha Otca sú vyvolení k tomu, aby v posvätení Ducha došli k poslušnosti a k pokropeniu krvou Ježiša Krista, milosť vám a pokoj nech sa rozmnoží!“

Takže pre vieru vyvolených a pokropenie krvou Krista a posvätenie skrze Svätého Ducha v Božom Slove. Bratia a sestry, bol nám zvestovaný celý spásny plán nášho Boha a my sme si máme prijímať a súhlasiť s každým Slovom a radovať sa z neho.

O prorokoch Starého zákona Peter potom písal vo verši 10, ako všetci dopredu zvestovali a potom skúmali, kedy príde ten čas:

„...o ktorom spasení snažne pátrali a spytovali proroci, ktorí prorokovali o milosti, vzťahujúcej sa na vás, spytujúc, na ktorý a aký čas to oznamoval Duch Kristov, ktorý bol v nich a ktorý svedčil vopred o utrpeniach Kristových a o slávach za tým.“

Áno, skrze Ducha inšpirovaní hovorili a pýtali sa: „Kedy sa to stane? Kedy to bude?“ A potom vo verši 12 čítame:

„...ktorým bolo zjavené, že nie sebe, ale nám slúžili tým, čo vám je teraz zvestované skrze tých, ktorí vám zvestovali evanjelium v Svätom Duchu, poslanom s neba, do čoho žiadajú si anjeli nazrieť.“

Haleluja! Haleluja! Proroci oznamovali, čo sa stane, skúmali, v ktorom čase sa to stane, a apoštoli nám to zanechali. Keď sa čas naplnil, tak sa stalo to, čo Boh skrze všetkých prorokov zaslúbil.

Bratia a sestry, to, že môžeme žiť v tomto čase, v ktorom prebieha zhrnutie celej spásnej rady, je jednoducho pramocné.

Ak myslím na to, že Pavol zvestoval už v Skutkoch 20:

„Lebo som sa neutiahol z nejakej príčiny, aby som vám nebol zvestoval celej rady Božej.“

Pýtam sa: Ak by tu dnes sedel a počul, čo sa dialo ešte po jeho odchode... Ján bol ako posledný na ostrove Patmos. Ak na to myslíme, bratia a sestry – či to bol Peter, Pavol alebo Jakub, komukolvek to bolo zjavené, i Ján na ostrove Patmos – našli sme u Boha milosť a smieme všetko biblicky usporiadať a nechať sa biblicky zaradiť. Nachádzaš sa ty v Božom Slove? Môžeš povedať: „Milovaný Pane, toto sa pri mne stalo pravdou! Ty si mi zjavil Svoje meno! Ty si mi zjavil Svoje Slovo! Ty si mi zjavil Svoj spásny plán!“

Potom Pavol píše v 1. Tesaloničanom 5:4:

„Ale vy, bratia, nie ste vo tme, aby vás ten deň zachvátil ako zlodej.“ Nie! „Lebo vy všetci ste synmi svetla a synmi dňa.“

Ako často brat Branham povedal: „...v čas večera bude svetlo.“ [Zachariáš 14:7]

To isté svetlo, ktoré svietilo ráno, bude svietiť aj večer. Svetlo jednoducho vzišlo. Prečo? Pretože nám bolo prorocké Slovo zjavené a v okamihu, keď nám je Slovo zjavené, stáva sa svetlom a naplňa sa: „Tvoje Slovo je sviecou mojej nohe a svetlom môjmu chodníku.“ [Žalm 119:105] Nie teória, ale Božia realita v našom čase.

Zhrňme, čo sme tento záver týždňa s vďačnosťou pred Božou tvárou povedali a zdôraznili.

Pán už vo večnosti pripravil plán spásy. Spasenie, Spasiteľ ako Syn, ktorý sa narodil v Betleheme, bol určený k tomu, aby obetoval Svoj život, aby sme mohli byť ustanovení ako Boží synovia a dcéry do nášho pôvodného stavu, pretože Boh nás znovuzrodil, aby sme sa stali synmi a dcérami. A v tom, bratia a sestry, je predsa to úžasné, dovoľte mi to v láske zdôrazniť: Náš Pán je ukázaný v rôznych povereniach: ako Boží Baránok, ako Najvyšší kňaz, ako Prostredník, ako Príhovorca – On sa pre nás stal všetkým vo všetkom. Keď však potom hovorí: „*Vstupujem k svojmu Otcovi a k vášmu Otcovi...*“ [Ján 20:17], tak v tom je ten bod – v pozemskom úseku majú všetci synovia a všetky dcéry otca. Všetci, ktorí majú otca, z neho vyšli. Ty si bol už v tvojom otcovi a tvoj otec bol vo svojom otcovi. Teraz sa stal Boh naším Otcom a len synovia a dcéry majú vzťah k Otcovi. Nie k Pánovi, ale k Otcovi. Znovuzrodení ako synovia a dcéry k živej nádeji [1. Petra 1:3]. Preto náš milovaný Pán a Spasiteľ povedal: „*Vstupujem k Svojmu Otcovi a k vášmu Otcovi...*“ [Ján 20:17]

Bratia a sestry, skrze to isté Slovo a toho istého Ducha sme boli znovuzrodení ku živej nádeji v moci vzkriesenia Ježiša Krista z mŕtvych [1. Petra 1:3]. Prijali sme ustanovenia za Božích synov a dcéry. Ako som povedal už včera: V závete [testamente] sú zapísaní dediči a my sme dediči Boží a spoludediči Ježiša Krista [Rimanom 8:17]. Nielen hostia a cudzinci, ale Božie vlastníctvo na všetky veky.

„...*idem vám pripraviť miesto a keď odídem a pripravím vám miesto, prídem zase a poberiem si vás k Sebe, aby ste tam, kde som Ja, aj vy boli.*“ [Ján 14:3]

Z presvedčenia veríme, že sme sa k návratu Ježiša Krista skutočne veľmi priblížili.

Kto sleduje dianie okolo Izraela, ten zistí, že už ide len o jeden bod, skôr, ako dôjde k uzatvoreniu zmluvy, totiž o východný Jeruzalem. Abbas chce východný Jeruzalem bezpodmienečne za hlavné mesto a Izrael ho nechce odovzdať. Všetky ostatné body však už boli skutočne dohodnuté, ostáva už len jediný bod. Všetko

sa skutočne tak priblížilo. Ako som už včera večer povedal: V roku 1897 bol prvý sionistický kongres pre všetkých, ktorí sa chceli vrátiť do Izraela po 2 000 rokoch rozptýlenia. A tu je tá predivná vec: Boh dal Izraelu zem siedmich národov. Sedem národov Boh vydal, aby dal izraelskému národu zem zaslúbenia. A čo sa stalo potom? Potom prišlo veľké sklamanie. Započalo to už s Mojžišom, ktorý bol ešte na hore, a oni si učinili liate teľa a povedali: „*Toto sú tvoji bohovia...*“ [2. Mojžišova 32:4] Teľa! „...*ktorí ťa vyviedli hore z Egypťskej zeme!*“, pretože v nich prebýval duch modlárstva. A viete, čo sa stalo potom? Ten istý Boh, ktorý vydal národy, aby dal ich zem Svojmu ľudu, ich musel pre ich nevieru a neposlušnosť rozptýliť medzi všetky národy. Rozptýliť medzi všetky národy! Ale so zaslúbením – všetky biblické miesta som si poznačil, či v Izaiášovi, Jeremiášovi, Ezechielovi, Joelovi, Hozeášovi 6:2 – „*Obživí nás o dva dni, na tretí deň nás postaví na nohy, a budeme žiť pred jeho tvárou.*“ A potom v roku 1917 britský minister zahraničných vecí Balfour vyhlásil, že izraelská zem patrí Židom. A potom prišlo v roku 1948 založenie štátu Izrael, ktorý vyhlásil Ben Gurion. V roku 1964 som na prvej ceste do Izraela nocoval v hoteli King David, kde sa už v roku 1946 stretli židovskí politici a po prvýkrát zaviala vlajka s Dávidovou hviezdou. Prosil som o to, aby som mohol prenocovať v tom istom hoteli King David. Všetko, čo stojí napísané, sme z milosti osobne prežili.

A to teraz hovorím tiež: Kto by veril, že návrat Pána je taký vzdialený? Kto by si myslel, že od roku 1897, kedy Boh započal, až dodnes neskončil? V roku 1933 Pán s Cirkvou učinil nový začiatok a ešte stále nedokonal, ale teraz je to veľmi blízko. Teraz je to však veľmi blízko! Stále znova som hovoril: Nežijeme len v konečnom čase, ale na konci konečného času a môžeme skutočne zo srdca zvolat: Maranatha! Príď skoro, Pane Ježišu!

A teraz už len otázka: Kto verí z celého srdca? Povedz Amen! Amen! Tu to máme! A ak sú tu dnes takí, ktorí sa chcú nechať pokrstiť, dovoľte mi v láske povedať: Prosím, nie bez pokánia. Najprv pokánia, musia tiecť i slzy, musíme poznať, čo sme, totiž že sme stratení a potrebujeme záchranu. Aj to sme tu už zmienili: Keď je v prorokovi Joelovi 2:32 napísané: „*Kto bude vzývať meno Hospodinovo, unikne...*“, tak nemôžeš byť zachránený mlčiac. Ak si

sa poznal ako stratený a vieš, že si stratený, a potom vzývaš meno Pánovo a povieš: „Milovaný Pane, som stratený, buď mi milostivý, odpusti mi, prijmi ma!“ To jednoducho musí tak byť! Nie je žiadne narodenie mŕtveho dieťaťa, znovuzrodenie je život z Boha, a preto musí byť všetko biblicky usporiadané! Čiňte pokánie, oľutujte svoje životy, prineste ich Pánu, plačte a povedzte: „Milovaný Pane, môj život bol taký a taký... buď mi milostivý, odpusti mi to všetko!“

A potom je ďalším krokom pokánie. *„Čiňte pokánie, a nech sa pokrstí jeden každý z vás na meno Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov, a dostanete dar Svätého Ducha.“* Aj to sme tu častokrát povedali: V krste potvrdzujeme my, že sme odpustenie prijali a uchopili, a v krste Duchom potvrdzuje Pán, že nás prijal a uchopil, a odvtedy môže na nás spočívať Božie zaľúbenie. Najlepším príkladom je krst nášho Spasiteľa:

„A keď bol Ježiš pokrstený, hneď vystúpil z vody, a hľa, otvorili sa mu nebesia, a videl Ducha Božieho, ktorý zostupoval akoby holubica a prichádzal na Neho. A hľa, bolo počuť hlas z nebies, ktorý hovoril: Toto je ten Môj milovaný Syn, v ktorom sa mi zaľúbilo.“ [Matúš 3:16]

Viete čo, bratia a sestry? Najradšej by som mal už len krst, ktorý je spojený s krstom Ducha. Nech Boh Pán môže do nás vložiť takú túžbu, žeby sme povedali: *„Milovaný Pane, nepustím Ťa, jedine, že mi požehnáš!“* [1. Mojžišova 32:26] On odpustil naše prestúpenia a viac na naše hriechy nespomína [Izaiáš 43:25]. Aj táto túžba – Boha nadprirodzeným spôsobom osobne prežiť – bude stále silnejšia. Stále silnejšia! S každým, s kým som v poslednom čase hovoril, je to celkom zreteľné – taká túžba, žeby bolo zjavené nadprirodzené pôsobenie Svätého Ducha v krvou vykúpenom zástupe. Bude to zjavené a potom sa naplní, že celé stvorenie očakáva na zjavenie Božích synov [Rimanom 8:19]. Pán s nami dokoná Svoje dielo ku slávnemu dňu Svojho návratu. Jemu buď prinesená česť na všetky veky. Amen.

Povstaňme. Sestry nám zaspievajú pieseň a potom sa budeme spoločne modliť. A po bohoslužbe, ak sú tu ľudia, ktorí si želajú modlitbu, sú tu slúžiaci bratia vo všetkých jazykoch, ktorí sa môžu a budú modliť, aby odtiaľto mohli ísť všetci požehnaní.

Všetkým našim bratom, obzvlášť slúžiacim, dávame na cestu pozdravy všetkým zborom – bratovi Teovi do Mozambiku, do Rumunska, skutočne do všetkých národov a jazykov. Nech nás všetkých Boh požehná a nech vás všetkých sprevádza. Haleluja. Česť buď nášmu Bohu!

[pieseň]

Amen. Len ten, kto patrí k Neveste Baránka, bude dbať na hlas Ženícha! Tak, ako je to už v pozemskom – nevesta počúva na hlas ženícha a pripravuje sa na deň svadby. Čaká len na to, keď ženích povie, kedy sa to stane, a potom sa to stane. Tak je to aj s Nevestou Baránka – Zjavenie 19:7: „...a Jeho Nevesta sa pripravila.“

Vy milí, z Českej republiky, zo všetkých národov a susedných krajín Európy a celého sveta, aj vy, na Novom Zélande, v Austrálii, Kanade, USA, Afrike, z celého sveta, odvádiad, prosím, toto je časový okamih, ktorý Boh predurčil k tomu, aby Svoje spásne dielo priviedol k záveru.

Naším bratom v Cotonou [Benin, Afrika] odkazujeme: Ak Boh chce, priletíme nasledujúci piatok k vám a budeme mať mimoriadne zhromaždenia. Jednoducho ak Boh chce. Naposledy som tam bol presne pred dvadsiatimi rokmi a bratia jednoducho hovoria: „Prenos zhromaždení je dobrý, ale je lepšie, ak prídeš osobne.“ Nuž áno. Sme Pánovi jednoducho vďační. Náš brat Taty sa už teší – on je na všetkých mojich cestách mojím prekladateľom do francúzštiny. Boh Pán požehnaj brata Etienna Gentona, brata Pacheca a všetkých bratov, ktorí prekladajú do rôznych jazykov. Boh nech vás všetkých požehná.

Teraz už len tá posledná otázka: Je tu niekto, kto sa chce nechať pokrstiť? Potom zdvihnite ruku. Inak budeme krstiť až nabudúce. Kofkí? Raz, dva – dobre. Po bohoslužbe teda prejdeme ku krstu. Dnes by som najradšej ešte prosil náš spevokol, aby spieval krásnu pieseň.

Boli ste požehnaní? Hovoril dnes ku nám Pán? Vyplatilo sa prísť a počuť Jeho Slovo?

„Zjavil som Tvoje meno ľuďom, ktorých si mi dal zo sveta ... Ja som im dal Tvoje Slovo...“ [Ján 17]

Boh je milostivý Boh! Jemu, jedinému, vernému a pravému Bohu buď naveky česť! Kým sa pripraví spevokol, dovoľte mi prečítať hlavné verše z Rimanom 3, prosím počúvajte! Verš 4:

„Nech sa nestane! Ale Bôh nech je pravdivý, a každý človek luhár, ako je napísané: Aby si bol ospravedlnený vo svojich slovách a zvíťazil, keby si sa súdil.“

Slovo Pánovo trvá na veky a víťazstvo nášho Pána je naším víťazstvom! Amen!

[pieseň]

Amen! On nám Svoje meno zjavil!

Teraz ešte prosíme, aby prišli 2 – 3 bratia, aby sa s nami modlili. Brat Daniel, poď, a brat Ziegler, budeš prekladať? Je tu brat Löscher, alebo prekladá? Mohol by prísť, aby všetci počuli jazyk, ktorému vôbec nerozumieme. Chvála a česť buď Pánu.

[modlitby bratov]

Pán rozumie všetkým jazykom. Chvála a česť!

Všetci, ktorí sa chcú nechať pokrstiť, nech teraz prosím prídu dopredu, aby sme sa za vás modlili a odovzdali vás milosti Pánovej. Chvála a vďaka.

Posvätili ste vaše životy Pánovi a chcete uzavrieť s Bohom zmluvu dobrého svedomia? Prijali ste, čo vám Pán pripravil? Plné odpustenie, milosť a spásu? Potvrďujete to skrze krst podľa Božieho Slova z Marka 16:16: *„Ten, kto uverí a pokrstí sa, bude spasený; a kto neuverí, bude odsúdený.“* Viera je Boží dar [Efežanom 2:8]. Kto verí, bude zachránený. Kto verí, obdrží odpustenie a nechá sa pokrstiť. Vy veríte a necháte sa pokrstiť.

Spoločne sa modlime.

Pane, všemohúci Bože, požehnaj našich bratov z bohatstva Svojej milosti. Ďakujeme za tento záver týždňa, za každé Slovo. Tvoja prítomnosť je medzi nami, v tejto miestnosti. Ty si dal zaslúbenie: *„Lebo kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v Mojom mene, tam som i Ja v ich strede.“* [Matúš 18:20] Prinášame Ti všetky modlitebné priania a všetky núdze. Nech odtiaľto nikto neodchádza tak, ako prišiel, ale nech všetci nájdú pred Tebou milosť, odpustenie, uzdravenie a požehnanie. Potvrď Svoje Slovo.

Ešte raz ďakujeme Tebe, tomu jedinému pravému Bohu, v mene Ježiša Krista, nášho Pána, za milosť, ktorá sa nám stala. Prosíme Ťa, požehnaj všetkých na ceste domov, požehnaj krst a buď s nami všetkými v Ježišovom svätom mene. Haleluja. Amen.

*Chvála, česť a úcta buď navždy prinášaná
Tebe, Baránkovi, ktorý si nás spasil od hriechu!
Halelujah, budiž chválen. Halelujah. Amen.
Halelujah, budiž chválen. Pane, požehnaj nás.*

Hovorím ešte raz: Vezmite so sebou pozdravy do Čiech, na Slovensko, do Rumunska, všade. Tento týždeň som sa tešil, že som videl aj niektorých z Rakúska a Švajčiarska, ktorí tu nie sú vždy. Boh vás mimoriadnym spôsobom požehnaj, áno, požehnaj nás všetkých a buď s nami všetkými. Amen.

Chcel by som dať pozdravy na cestu i nášmu milovanému bratovi Noble Gill – zdvihni svoju ruku, kde si? Brat Noble Gill, muž Boží. Dostali sme celkom nové pozvania do Bahrajnu, Kataru a Dubaja. Boh skutočne otvára dvere do všetkých krajín, aj v Perzskom zálive. Je to jednoducho pramocné. Boh žehnaj teba i brata Michaela, nech je Pán s nami všetkými. Všetkých bratov i v Chicagu, Atlante, všade, na celej zemi.

Teraz ešte spolu zaspievame *Toto je ten deň*.

*| : Toto je deň, toto je deň, ktorý učinil Pán :|
Buďme radostní a vďační, nechajme Slovo a Ducha vojsť dnu.
Toto je deň, toto je deň, ktorý učinil Pán.*

Všetci povedzte Amen! Amen!